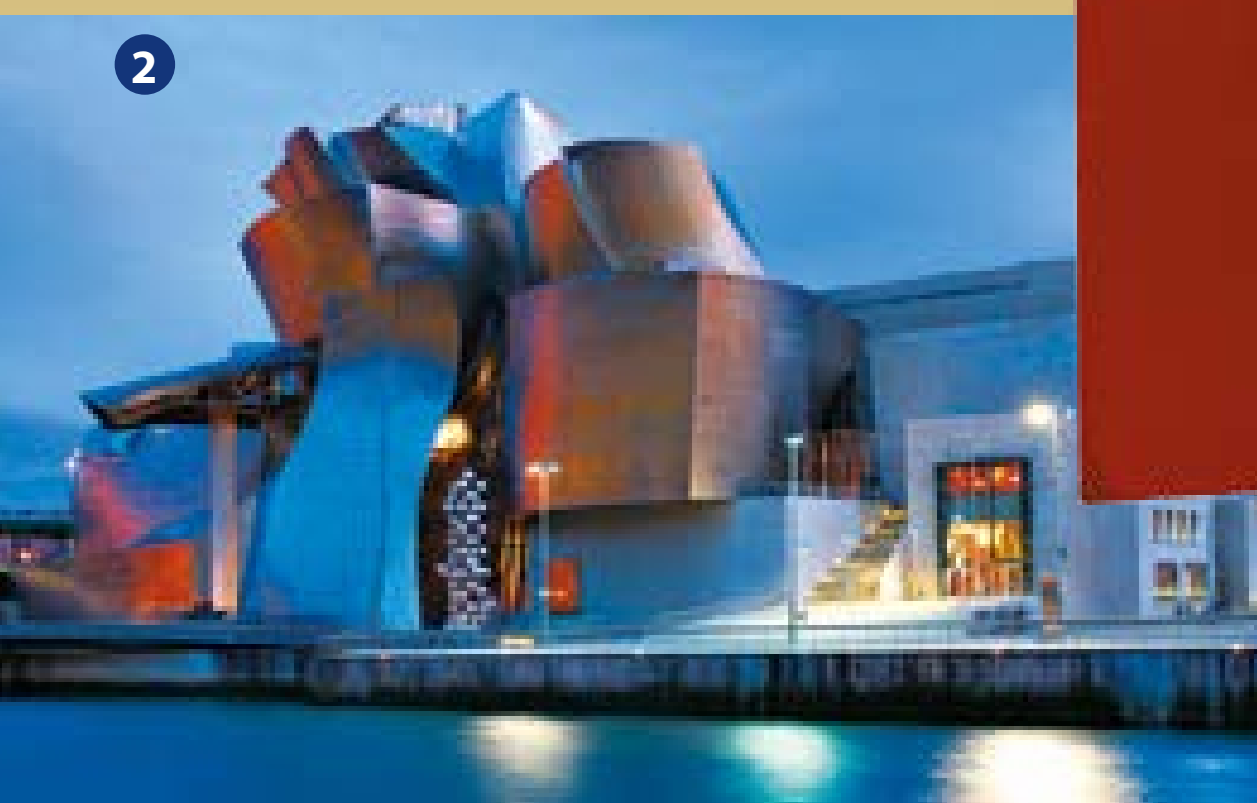

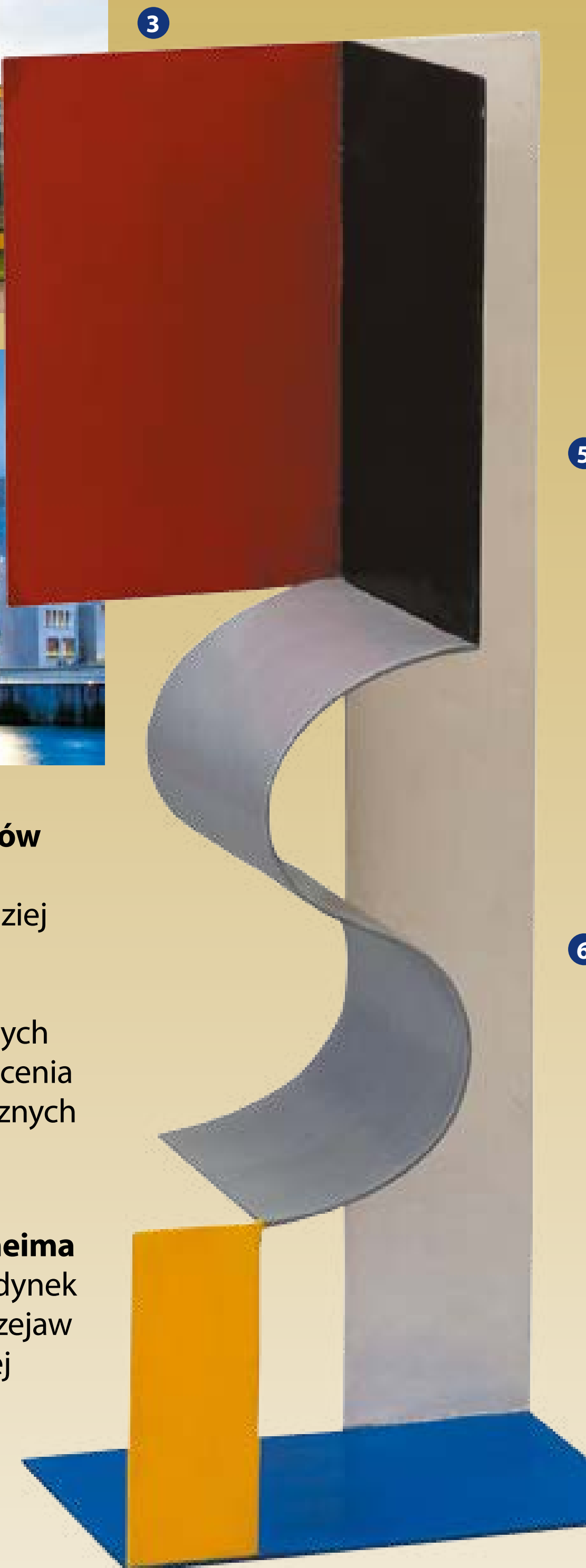
Sztuka XX wieku

Dwudziesty wiek to czas ogromnych zmian w sztuce, różnorodnych poszukiwań i tworzenia równoległe wielu, nieraz wzajemnie sprzecznych propozycji artystycznych. Był prawdziwym kalejdoskopem prądów i kierunków w sztuce.

1 Walter Gropius, budynki zakładów przemysłowych „Fagus” w Alfeld w Niemczech, 1911. Jeden z najbardziej charakterystycznych przejawów konstruktoryzmu w architekturze, a więc zastosowania prostych stalowych konstrukcji, gładkich elewacji i odrzucenia wszystkich elementów architektonicznych i dekoracyjnych właściwych dawniej tworzonym budowlom.

2 Frank Gehry, Muzeum Guggenheima w Bilbao, 1991–1997. Efektowny budynek ukształtowany jak rzeźba, typowy przejaw dekonstruktywizmu we współczesnej architekturze. Dzieła Gehry'ego są przeciwieństwem funkcjonalnej i monotonnej architektury dominującej w pejzażu XX wieku.

Alina Szapocznikow,
Autoportret wielokrotny, 1965

3 Katarzyna Kobra, Kompozycja przestrzenna, 1931. Dzieło skonstruowane z uformowanych i pokolorowanych blach o wykroju geometrycznym. To rzeźbiarski odpowiednik konstruktoryzmu.

4 Wassily Kandinsky, Akwarela abstrakcyjna, 1910. Pierwsze dzieło pozbawione tematu, czyli abstrakcyjne. Artysta stosuje tylko środki czysto malarskie: swobodnie rozrzucone na płaszczyźnie płótna kształty i barwy.

5 Pablo Picasso, Guernica, 1937. Wybitny artysta, twórca kierunku zwanego kubizmem, a równocześnie niezwykła indywidualność, która odcisnęła piętno na swojej epoce.

6 Marc Chagall, Spacer, 1918. Obrazy francuskiego malarza emanują atmosferą poezji, melancholii, a niekiedy magii. Chagalla uważa się za prekursora surrealizmu.

7 Magdalena Abakanowicz, Plecy, 1976. Proste rzeźby z workowego płótna utwardzanego żywicą w mocny i dramatyczny sposób podejmują temat kondycji człowieka.

8 Tadeusz Kantor, ławki szkolne i manekiny ze spektaklu Umarła klasa (premiera 1974). Polski twórca plastyki i teatru, prekursor nowych zjawisk w sztuce, takich jak happening, asamblaż.

9 David Mach, Out of Order, Londyn, 1989. Instalacja z ulic Londynu początkowo wzbudzała kontrowersje, jak większość dzieł tak zwanej sztuki publicznej.